

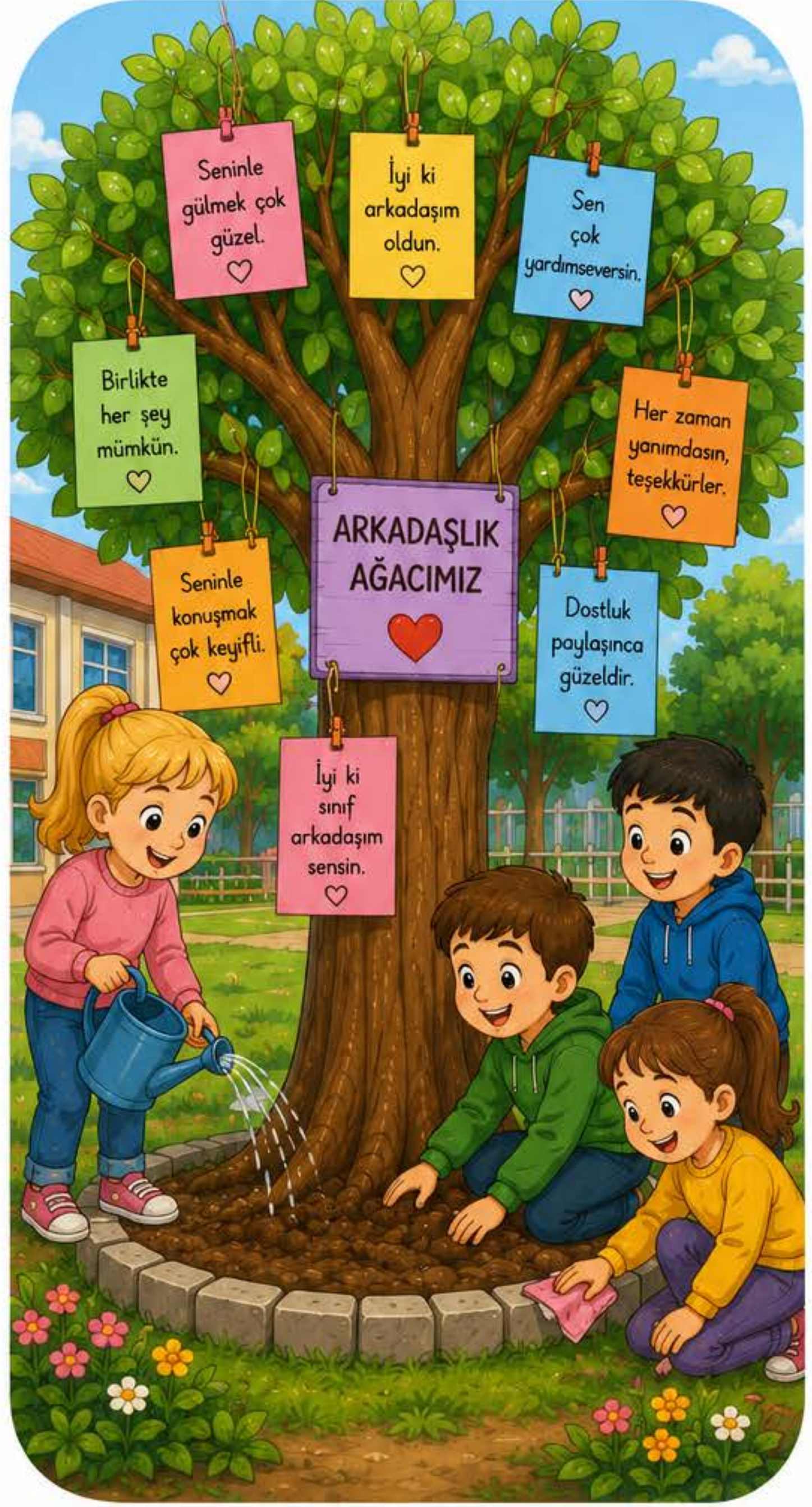
Elif, yeni taşındığı okulda ilk gün biraz heyecanlıydı. Kimseyi tanımıyordu. Öğretmeni Seda Hanım, sınıfa girerken gülümsedi ve “Bugün çok özel bir etkinlik yapacağız.” dedi. “Arkadaşlık ağacı dikeceğiz.”

Herkes şaşırdı. Öğretmenleri, bahçeye küçük bir fidan getirdi. Fidanın etrafına birlikte çukur açtılar ve onu toprağa diktiler. Elif de can suyunu verdi. Öğretmenleri, “Bu fidan bizim arkadaşlığımızın simgesi olacak. Her güzel davranışımızla büyüyecek.” dedi.

O günden sonra sınıfta herkes birbirine daha çok yardım etmeye başladı. Elif’in kalemi düşünce, Zeynep hemen uzattı. Ali, ödevini yapamadığında Eren ona anlattı. Aralarında küçük kırgınlıklar olsa da konuşup barıştılar. Her hafta fidanı suladılar, yapraklarını temizlediler ve büyüdüğünü görmekten çok mutlu oldular.

Birkaç ay sonra fidan kocaman bir ağaca dönüştü. Dallarında rengârenk kâğıtlara yazılmış güzel sözler vardı. “Seninle gurur duyuyorum.”, “İyi ki varsın.”, “Beraber olmak çok güzel.” gibi sözler ağacın dallarında parlıyordu.

Yıl sonunda öğretmenleri, “Bakın çocuklar, bu sadece bir ağaç değil, sizin dostluğunuzun büyüdüğünün göstergesi.” dedi. Elif, “Bu ağaca her baktığımızda birbirimize nasıl değer verdiğimizi hatırlayacağız.” diye söyledi. Böylece arkadaşlık ağacı, sınıfın en güzel köşesi oldu.

Soruları Cevaplayalım

1. Elif, okula başladığında nasıl hissediyordu?
2. Öğretmenleri sınıfta hangi etkinliği yaptı?
3. Elif ve arkadaşları fidanı büyütmek için neler yaptılar?
4. Ağaçta hangi tür güzel sözler vardı? Örnek vererek yazınız.
5. Öğretmeni yıl sonunda çocuklara ne söyledi?
6. Sizce “Arkadaşlık ağacı” hikayenin sonunda neyi simgeliyor?

